

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Johannes Ewalds samlede skrifter

Citation: Ewald, Johannes: "Johannes Ewalds samlede skrifter", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 163. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald03val-shoot-idm140321581382688/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

Og Gud! — Jeg seer en Lov — men bittert — Blo-
 det rinder
 Fra Bierget — Taarer triller af de blege Kinder. —
 En Røst fra Dalene! — Lyd, Ewa, lyd din Gud! —
 Nu gielder det — i Dag — at holde Prøven ud! —
 Lyd — men en rædsom Nat! — bag mørke Evig-
 heder
 Udtordnes Verdnens Dom — Den mægtige tilbeder,
 Men Herligheds Straaler slukkes — Thronen
 flyer —
 10 Og Magten skiuler sig bag Evighedens Skyer! —
 Ret! — skielv af hellig Frygt, min Aand og lær at
 kiende,
 At Gud er ene Gud og ene uden Ende! —
 15 Staae paa dit sidste Trin! — See Verdner under
 dig! —
 Hvor stoer er jeg? — men han! — er ubegribelig. —
 Med majestetisk Smil seer Evigheders Fader
 De største Virvler an, som vrirlende Monader: —
 20 Ophøyt dig da min Aand og vær et større Gran! —
 Men, hvo var evig, evig, evig stoer som han? —

ENDE PAA DEN FØRSTE HANDLING

MELLEM-SANG

Skue-Pladsen forestiller det ovennævnte Herrens Bierg. — Dets høje Toppe
 25 ere bedækkede med lyse og prægtige Skyer, imellem hvilke man Tid efter anden
 seer nogle af de salige Aander, som stirrer ned imod Eden. Ved Foden af Bier-
 get, sidder to Cheruber, hver under sit Træ, saaledes at de vende Ansigterne
 imod hinanden. De synes, i det de stemme deres gyldene Hørper ligesom at
 udfordre hinanden til en Vedde-Sang. — Den ene begynder og synger saaledes:

30 Naar ved et Vink af Almagts Øye
 Utalte Verdner velte fra det Høye;
 Og naar igjen ved et almægtigt Bud
 Den Himmel styrtes som var næst ved Gud. —
 Naar Thronen bæver under Evigheders Fader,
 35 Og skiuler den umaalte Evighed. —
 Da knæler, knæler Myriader! —
 Da skiul dig Cherub for hans Herlighed.

DEN ANDEN

Men naar et Suk af Mid igiennem trænger Himle,

Hvor Seraph selv maae knæle, skiælve, svimle. —
 Naar den, som knuser Verd'ner ved et Bud,
 Omskaber Støvet til en anden Gud. —
 Og da naar Almagt elsker Klød og Blod,
 Da stiger Godheds Lov-Sang op af Jorden 5
 Og Baal brøler selv mod Hævnens Torden. —
 Ja Gud — Den strænge Gud er evig god. —

DEN FØRSTE

Da naar jeg brændende den Evige tilbeder
 Omhyles jeg i Hast med skabte Evigheder. — 10
 Snart synke Himlene — Snart hæver Dybet sig
 Og Verdner boble op, hvori jeg svimler . . .

DEN ANDEN

Men evig gode Gud! — Den Grund hvorfor du
skaber, 15
 Den er det store Svælg, hvori min Aand sig taber! —
 Da Myriader alt udraabte: Gud er god! —
 Besiælte han et Leer at gløre vel imod. —

DEN FØRSTE

Et Ildbierg tændtes hist — Jeg saae den Høye! — 20
 Almægtige, hvo var saa stor som du? —

DEN ANDEN

Her krøb en Orm, og et almægtigt Øye
 Kom — thi jeg saae det — denne Orm ihu. —

DEN FØRSTE 25

Almagt! —

DEN ANDEN

Godhed! —

DEN FØRSTE

Herre! — 30

DEN ANDEN

Fader! —

Hvo var stor

DEN FØRSTE

DEN ANDEN 35

Og god

BEGGE

Som du?

DEN FØRSTE

Svarer, svarer Myriader! —

CHOR AF DE SALIGE ÅANDER, SOM SEES

OVEN PAA BIERGET

Verdners Herre, Støvet's Fader,
Hvo var stor og god som du?

ENDE PAA MELLEMSANGEN

DEN ANDEN HANDLING

Skue-Pladsen er uforandret ligesom den var i den første. Raphael, som endnu
10 bevogter Kundskabets Træ og Irmiel, som er kommet tilbage fra de høiere Egne
åabne denne Handling.

IRMIEL

Jeg hørte Herrens Røst, da saae mit skarpe Øye,
Al-Godhed kæmpende med Rædsler i det Høye. —
15 I Dag er Dommens Dag. —

RAPHAEL

Du Adams ømme Ven

Saae dens Nødvendighed. —

IRMIEL

20 Ja.

RAPHAEL

Og at frygte den? —

IRMIEL

Et Bud! — et Øyeblik! — o Tanke! — mueligt fælde
25 Densalige — min Ven — om Adam skal det gielde! —
Nu skielve Klipperne og see det bange Dyr,
Som løber hid og did og veed ey hvad det flyer! —
Af Havet stiger Skræk. — I Vesten seer jeg Torden,
Som venter Almagts Vink at sønderknuse Jorden. —
30 Bag Bierget ulmer Skræk — ak Adam! — ak min
Ven! —

RAPHAEL

Men nyelig skabt! — en Lov! — mon han vil bryde
den? —

35 Ret! — nyelig skabt — en Trøst! — thi kunde han
forglemme